

Megemlékezést tartottak Rázga Pál sírjánál

Pozsony. Megemlékezést tartottak Rázga Pál sírjánál

Pozsony. A Magyar Köztársaság Kulturális Intézete és a Csemadok Pozsonyi Városi Választmánya közös szervezésében tartott ünnepségen tegnap a Kecske-kapui evangélikus temetőben az 1848/49-es szabadságharc pozsonyi mártírjairól emlékeztek meg. Rázga Pál sírjánál Fónagy Zoltán történész, a bécsi Collegium Hungaricum igazgatója mondott ünnepi beszédet. Kiemelte, hogy az 1848/49-es forradalom és szabadságharc történelmünk egyik legnagyobb jelentőségű eseménye, s egyben nemzeti mitológiánk legismertebb s talán legszebb fejezete. „A »csudák éve« megteremtette a polgári társadalom, a polgári alkotmányos állam intézményeit, nemzedékek sorsát meghatározva. Emlékezete – méltán – máig nemzeti büszkeségünk egyik fő forrása” – mondta.

E megállapítást a következő magyarázattal tette árnyaltabbá: „A szabadságharc komoly áldozatokat követelt Magyarországtól emberéletben és anyagi javakban. A legyőzött ország áldozata azonban nem volt értelmetlen. A szabadságharcot ugyan leverte a túlerő, de a társadalmi átalakulás vívmányait: a jobbágyfelszabadítást, a törvény előtti egyenlőséget és a közteherviselést nem lehetett megsemmisíteni. A heroikus katonai teljesítmény, a forradalmi idők vívmányai – amelyek révén a magyarság a török elleni harcok óta először nyerte el Európa rokonszenvét – a vereség ellenére is annak tudatát erősítették, hogy a nemzet az önrendelkezés kivívását a körülmények kedvezőre fordulásával sikerrel kísérelheti meg” – emelte ki beszédében Fónagy Zoltán, hozzátéve, hogy ez a tudat és erő vált a nemzet kitartásának alapjává az önkényuralommal szembeni ellenállásban. „1848 emléke, március 15-e emléke szilárd vonatkozási pont, kiapadhatatlan erőforrás maradt az azóta eltelt másfél évszázad során is” – hangsúlyozta a történész.

Haynau első egyházi áldozata Rázga Pál evangélikus lelkész volt, akit 1849. június 18-án akasztottak fel Pozsonyban. Rázga örömmel üdvözölte az 1848-as európai forradalmakat. „Három szó járja be a világot... – hangoztatta egyik prédikációjában – igen, ismeritek az egyenlőség, a testvériség és a szabadság ígéinek szent csengését, amelyeknek ítélete oly eldöntő hazánk jelene és jövője, egy új, jobb korszak, a népek és uralkodók jutalma szempontjából.”

A megemlékezésen közreműködött Boráros Imre, a Komáromi Jókai Színház színművésze és Gaál Jenő, a Szlovák Filharmónia énekművésze. (tb)